

2008. április 23., szerda

39. üdvözlöi a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Görögország közötti fokozott kétoldalú együttműködést, valamint az emberek közötti kapcsolatokat; meglelégedéssel veszi tudomásul, hogy a Parlament fent említett, 2007. július 12-i állásfoglalásának elfogadása óta kétoldalú tárgyalásokra került sor a régióban az Egyesült Nemzetek égisze alatt és Matthew Nimitz különleges megbízott segítségével abban a tekintetben, hogy kölcsönösen elfogadható megoldásokat találjanak az ország nevével kapcsolatban felmerült nézeteltérésekre; tudomásul veszi a tárgyalások ütemének felgyorsulását; felszólítja mindkét oldalt, hogy a közelmúltban elért fontos előrelépés fényében és a kompromisszumos megoldás érdekében ragadja meg a tárgyalások azonnali folytatásának lehetőségét annak érdekében, hogy ez a kérdés ne akadályozza tovább Macedónia a Volt Jugoszláv Köztársaság nemzetközi szervezetekben való tagságát, amint azt az 1995. évi, jelenleg is hatályos ideiglenes megállapodás is előírja;

40. emlékeztetve az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2007. december 10-i következtetéseire, hangsúlyozza a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok fontosságát, valamint a fennmaradó kérdésekre vonatkozó, kölcsönösen elfogadható megoldások szükségességét az EU-hoz való közeledés folyamatában;

41. támogatja a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a szomszédos EU-s tagállamokkal oktatási és történelmi vegyes bizottságokat hozzanak létre annak érdekében, hogy felülvizsgálják az esetleges történelmi ellentmondásokat és félreértelmezéseket, amelyek esetleg nézeteltéréseket okozhatnak, továbbá sürgeti a hatóságokat, hogy mozdítsák elő Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak a szomszédjaival közös kulturális és történelmi örökségének együttes ünneplését;

42. megállapítja, hogy – noha az ország a tagjelölt státusz 2005-ben történt megszerzése óta jelentős előrehaladást ért el – a három tagjelölt ország közül az egyetlen, amellyel mindeddig nem zajlottak csatlakozási tárgyalások; kívánatosnak tartja, hogy ez a kivételes helyzet megszűnjön; felszólítja a Volt Jugoszláv Macedón Köztársaságot annak biztosítására, hogy a szükséges reformokat elvégezzék; hivatkozik az Európai Bizottság által meghatározott, az új csatlakozási partnerség legfontosabb prioritásaiból származó nyolc teljesítménymutatóra, és reméli, hogy e mutatóknak az ország általi teljesítése a csatlakozási tárgyalások megnyitásához vezet 2008 vége előtt, ami tovább növeli a stabilitást és erősíti a Nyugat-Balkán európai kilátásait; felkéri a Tanácsot, hogy következő ülésén értékelje az addig elért eredményeket, és lehetőség szerint hozzon döntést a csatlakozási tárgyalások megkezdésének dátumáról;

43. üdvözlöi a kormány által az előcsatlakozási eszköz (IPA) végrehajtására tett előkészületeket, amelyek megkönnyítették az IPA 2007-re vonatkozó finanszírozási megállapodás és a 2007–2013-ra vonatkozó keretmegállapodás aláírását; újílag megismétli az IPA-nak a jövőbeli EU tagságra való előkészület vonatkozásában meglévő jelentőségét; felszólítja mind a kormányt, mind pedig a Bizottságot, hogy gyorsítsák meg az előkészületi munkákat, hogy lehetővé váljon az IPA-kezelés decentralizált rendszerének korai végrehajtása a fokozottabb hatékonyság és a folyamattal kapcsolatos helyi érdekek megteremtése érdekében;

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság parlamentjének és kormányának.

Kína politikája és annak Afrikára gyakorolt hatásai

P6_TA(2008)0173

Az Európai Parlament 2008. április 23-i állásfoglalása Kína politikájáról és annak Afrikára gyakorolt hatásairól (2007/2255(INI))

(2009/C 259 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és Kína között hivatalosan 1994-ben elindult politikai párbeszédre, elismerve Kína leendő világhatalmi státuszát és az ebből adódó különösen messze mutató nemzetközi kötelezettségeket,

2008. április 23., szerda

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A Kína–Európa kapcsolatokra vonatkozó hosszú távú politika” (COM(1995)0279) című közleményére, valamint a Kína–Európa kapcsolatokra vonatkozó hosszú távú politikáról szóló bizottsági közleményről kiadott 1997. június 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára,
- tekintettel a Kína–Afrika Együttműködési Fórum (FOCAC) pekingi nyilatkozatára, valamint annak 2000. októberi, Kína és Afrika közötti gazdasági és szociális fejlesztési együttműködési programjára,
- tekintettel az Afrikai Egységsszervezet (OAU) és az EU égisze alatt az Afrika–Európa csúcson kiadott kairói nyilatkozatra (2000),
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „A DAC-iránymutatások; Fenn tartható fejlődési stratégiák; Iránymutatás a fejlesztési együttműködéshez” című, 2001. évi jelentésére,
- tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2000. július 11-én elfogadott és 2001. május 26-án hatályba lépett alapító okiratára, valamint az afrikai vezetők által 2001 októberében kiadott, „Új partnerség Afrika fejlesztéséért” című dokumentumra (NEPAD), amelyet az Afrikai Unió első csúcstalálkozóján az Afrikai Unió programjává nyilvánítottak,
- tekintettel Kínának az Európai Unióról szóló (2003) ⁽²⁾, illetve az afrikai politikáról szóló (2006) ⁽³⁾ politikai dokumentumára,
- tekintettel a Bizottság „Fejlődő partnerség: közös érdekek és kihívások az EU és Kína kapcsolataiban” című politikai dokumentumára (COM(2003)0533), amelyet az Európai Tanács 2003. október 13-án fogadott el,
- tekintettel a 2003-ban elindított EU–Kína stratégiai partnerségre,
- tekintettel a FOCAC 2003 decemberében közzétett Addisz Abeba-i cselekvési tervére,
- tekintettel az Afrikai Unió Bizottságának a 2004–2007 közötti időszakra szóló stratégiai tervére, amelyet 2004. július 7-én az etiópiai Addisz Abebában, az afrikai állam- és kormányfők harmadik csúcstalálkozóján fogadtak el,
- tekintettel a segélyezés hatékonyságáról szóló, 2005. március 2-án elfogadott párizsi nyilatkozatra, amely több európai és afrikai ország, illetve Kína részvételével a segélyezés hatékonyságáról tartott magas szintű fórum eredménye,
- tekintettel a G8 által 2005. július 8-án Gleneaglesben tett kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel az Európai Tanács 2005. december 19-i „Az EU és Afrika: Egy stratégiai partnerség felé” című következtetéseire,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa (GAERC) által a 2005. október 3-i ülésén elfogadott következtetésekre, amelyekben kifejezi, hogy az EU az ENSZ keretében támogatja a nemzetközi fegyverkereskedelmi egyezményt, amely közös kötelező szabványokat állapítana meg a hagyományos fegyverek globális kereskedelmére vonatkozóan ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „EU–Kína: Közelebbi partnerség, növekvő felelősség” című közleményére (COM(2006)0631), valamint az ahhoz kapcsolódó, „Szorosabb partnerség, növekvő felelősség: Az EU és Kína közötti kereskedelemről és befektetésekről szóló szakpolitikai dokumentum – Verseny és partnerség” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2006)0632),

⁽¹⁾ HL C 200., 1997.6.30., 158. o.

⁽²⁾ Peking, 2003. október, <http://www.china-un.ch/eng/xwdt/t88637.htm>.

⁽³⁾ Peking, 2006. január 12., http://www.gov.cn/misc/2006-01/12/content_156490.htm.

⁽⁴⁾ Az Európai Unió Tanácsának 2678. ülése, Luxembourg, 2005. október 3.

2008. április 23., szerda

- tekintettel a 2006 szeptemberében, Finnországban tartott 9. EU–Kína csúcscsra, valamint az annak eredményeként kiadott közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a GAERC által 2006. december 11-én Kínáról elfogadott következtetésekre,
 - tekintettel az ENSZ alapokmányára és az ENSZ Biztonsági Tanácsának a civilek fegyveres konfliktusokban történő védelméről szóló, 1674(2006) sz. határozatára,
 - tekintettel a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek illegális kereskedelmének minden tekintetben történő megelőzésére, leküzdésére és felszámolására irányuló ENSZ cselekvési programra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozatára az Európai Unió fejlesztési politikájáról „Az európai konszenzus” címmel (2006) ⁽²⁾,
 - tekintettel az EU–Kína kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Afrika–EU stratégiai partnerségre, a közös Afrika–EU stratégia és cselekvési tervre (2007) és a kereskedelemről és a regionális integrációról, valamint a tudományról, az információs társadalomról és az űrkutatásról szóló Afrika–EU partnerségre,
 - tekintettel az „EU–Afrika partnerség az infrastruktúra területén”(2007) elindítására, amely tükrözi az infrastrukturális összeköttetések (közlekedés, energia, víz és IKT) terén való beruházások szükségességét a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében,
 - tekintettel az EU–Afrika üzleti fórum által a második EU–Afrika csúcstalálkozó (2007) alkalmával tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2007. évi időközi ENSZ-jelentésre, amely megállapítja, hogy Afrika szubszaharai régiója nem halad egyetlen millenniumi fejlesztési cél megvalósítása felé sem, és a szegénység enyhítésére irányuló erőfeszítések jelenlegi ütemét kétszeresére kell fokozni ahhoz, hogy 2015-re megvalósuljon a súlyos szegénységben élők számának felére csökkentésére irányuló millenniumi fejlesztési célkitűzés,
 - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Kairótól Lisszabonig – Az EU és Afrika stratégiai partnersége” című közleményre (COM(2007)0357), valamint az Európai Bizottság és a Tanács titkárságának „Lisszabonon túl: az EU és Afrika stratégiai partnerségének fellendítése” című közös dokumentumára (SEC(2007)0856),
 - tekintettel az EU Kínával kapcsolatos országstratégiai dokumentumára (2007–2013) és a 2007–2010 közötti időszakra vonatkozó többéves indikatív programjára ⁽⁴⁾, amelyben az EU 128 millió EUR fejlesztési együttműködési támogatást különít el Kína javára,
 - tekintettel a 10. Kína–EU csúcstalálkozó Pekingben, 2007. november 28-án elfogadott közös nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0080/2008),
- A. mivel Afrikában a fenntartható fejlődést jelentős mértékben előmozdíthatja és befolyásolhatja a Kínához hasonló, felemelkedőben lévő hatalmak fellépése;
- B. mivel elsősorban az afrikai államok felelnek a külföldi állampolgárok, szervezetek és kormányok területükön való jelenlétének politikai, társadalmi, gazdasági és környezeti következményeiért,

⁽¹⁾ ENSZ Dokumentum A/Conf. 192/ 15, 2001. július, <http://disarmament.unorg/cab/poa.html>.

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽³⁾ HL C 305 E., 2006.12.14., 219. o.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/external_relations/china/csp/index.htm.

2008. április 23., szerda

- C. mivel az EU és Kína egyaránt elkötelezte magát amellett, hogy hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz és a fenntartható fejlődéshez Afrikában;
- D. mivel az EU Afrika legnagyobb segélyadományozója és kereskedelmi partnere; mivel Kína növekvő gazdasági együttműködést és segélyezési felajánlást jelentett be, és 2010-re Afrika legnagyobb kereskedelmi partnerévé válhat;
- E. mivel az afrikai fenntartható fejlődési stratégiának biztosítania kell, hogy a nem afrikai szereplők bevonása ne ássa alá a fejlődést; mivel ebből az okból üdvözlendő az Afrika és a felemelkedő hatalmak közötti stratégiai partnerségekkel foglalkozó AU munkacsoport létrehozása,
- F. mivel üdvözlendő az azok a kezdeményezések, amelyek előmozdítják a párbeszédet, mint például a Kína és Afrika, valamint az EU és Afrika közötti csúcstalálkozók, a FOCAC, az EU–Afrika Partnerség, az EU–afrikai béke-, energia- és vízprogram és az EU–Afrika Infrastrukturális Partnerség, a Cotonoui Megállapodás ⁽¹⁾ keretében folytatott párbeszéd, valamint az EU és Kína, illetve afrikai szervezetek között folytatott egyéb párbeszéd;
- G. mivel a FOCAC harmadik csúcstalálkozására 2006 novemberében Pekingben került sor, amelynek során nyilatkozatot fogadtak el, amely kimondja „egy új típusú stratégiai partnerség” létrehozását Kína és Afrika között; mivel ez az együttműködés egyaránt megfelel a gazdasági globalizáció kihívásainak, és előmozdítja a közös fejlődést, de kizártak belőle több afrikai államot, amely elismerte Tajvant;
- H. mivel Kínának különleges felelőssége, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaként hozzájáruljon a globális békéhez és biztonsághoz; mivel az EU üdvözli Kína különféle – például az ENSZ Nemzetközi Munkaügyi Szervezete (ILO), a Nemzetközi Valutaalap (IMF), a Világbank, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) és a Kyotói Jegyzőkönyv égisze alatt megvalósuló – multilaterális keretek melletti elkötelezettségét;

Fenntartható fejlődés

- I. mivel az EU elkötelezte magát amellett, hogy 2015-re a GDP 0,7%-ára (2010-re 0,56%-ára) növeli a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) mértékét, és az uniós ODA legalább 50%-át Afrikának utalja; mivel az uniós ODA magában foglal 20 milliárd eurót, amelyet a 10. EFA-ból (2008–2013) Afrika szubszaharai régiója számára nyújtanak; mivel az EU a 2008–2013-as időszakra 350 millió eurót utalt ki az afrikai békeprogramra és 5,6 milliárd eurót az EU–Afrika Infrastrukturális Partnerség számára; mivel az EU az afrikai nemzetközi békefenntartó missziók, az AIDS, a gümőkór és a malária elleni küzdelemmel foglalkozó világalap és más, a földrész fejlődése szempontjából fontos nemzetközi kezdeményezések egyik fő hozzájárulója;
- J. mivel Afrikában erősödik Kína jelenléte és érdekei; mivel Kína 2005-ben Afrika szubszaharai régiójának nettó adományozójává vált, azóta pedig növelte segélyezési felajánlásait, és azt ígéri, hogy a 2006-os szinthez képest 2009-re megkétszerezi az Afrikának nyújtott támogatását; mivel Kína azt ígéri, hogy 5 milliárd USD összegű Kína–Afrika fejlesztési alapot fog létrehozni, hogy afrikai befektetésre ösztönözze a kínai vállalatokat,
- K. mivel Kína, mint újabb alternatív finanszírozó fellépése kihívást támaszt az EU azon feltételhez kötött megközelítése tekintetében, hogy az afrikai kormányoktól politikai reformokat követeljen meg;

⁽¹⁾ Cotonouban, 2000. június 23-án, egyrésze az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrésze az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.). A legutóbb az AKCS-EK Miniszterek Tanácsának 1/2006. sz. határozatával (HL L 247., 2006.9.9., 22. o.) módosított egyezmény.

2008. április 23., szerda

- L. mivel Kína az elmúlt 25 évben saját lakosságából 400 millió embert emelt ki a rendkívüli szegénységből, és ebből következően jelentős tapasztalatokkal rendelkezik, amelyek hasznosak lehetnek az afrikai országok számára; Kína ugyanakkor nagyobb társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségekkel és riasztó környezeti pusztulással néz szembe, miközben továbbra is súlyosan korlátozottak a politikai jogok és az alapvető szabadságok, és Kína továbbra is gyenge munkaügyi szabványokról és a kormányzás gyenge elszámoltathatóságáról tesz tanúbizonyságot,
- M. mivel Kína megerősített szerepvállalása az afrikai országokkal folyó fejlesztési együttműködésben üdvözlendő, különös tekintettel a kórházak, iskolaépületek és a jobb közlekedési infrastruktúra építése során nyújtott segítségére;

Energia és természeti erőforrások

- N. mivel Kína gazdasági növekedése és saját fejlesztéséhez fűződő jogos érdeke reálissá teszi, hogy növekedjen a természeti erőforrások és energiaforrások iránti igénye, és ezeket a fejlődő országokban, különösen Afrikában szerezze be;
- O. mivel Afrika nyersanyagokban gazdag államai Kína és más érdeklődők kereslete révén jobb piaci pozíciót érnek el;
- P. mivel kívánatos, hogy Kína afrikai elkötelezettsége ne csak az energiapolitikai szempontból érdekes nemzeteket vonja be, hanem vegye fontolóra az együttműködést Afrika minden államával;
- Q. mivel az elmúlt négy évben Kína részesedése a globális olajkereslet teljes növekedéséből durván 40%-ra tehető; mivel Kína nyersolajimportjának 30%-a Afrikából származik; mivel Kínának az importolajtól, az importált ásványoktól és más nyersanyagoktól való függősége előreláthatólag tovább nő, és 2010-re olajszükségletének várhatóan 45%-át importálni fogja; mivel növekvő energiakereslete és energiaimportjának bővítését célzó törekvése vezette Kínát arra, hogy afrikai államokban keressen olajellátókat,
- R. mivel Kína olajimportja 1995 és 2005 között csaknem ötszörösére nőtt, és ezzel Kína a világ második legnagyobb olajimportőrévé vált, és az Afrikából behozott készletek tekintetében egyenlő lett az EU-val; mivel becslések szerint a CNPC (egy állami tulajdonban lévő kínai olajvállalat) ellenőrzi a szudáni olajtermelés 60–70%-át; mivel 2006-ban Angola volt Kína legnagyobb olajszállítója; mivel Kína az olaj és a gáz 28%-át már Afrika szubszaharai régiójából importálja; mivel a Kínába irányuló afrikai olajexport az elkövetkező években várhatóan növekedni fog;
- S. mivel az afrikai természeti erőforrások külföldi országok vagy vállalatok általi kiaknázása fejlődést hozhat, de az erőforrások kimerüléséhez is vezethet, aláaknázhatja a kormányzást és a korrupció lehetőségét is megteremtheti, különösen ott, ahol a korrupció kultúrája már meghonosodott és elterjedt, mélyítheti a társadalmi egyenlőtlenségeket és a makrogazdasági stabilitás nehézségeit, és konfliktust idézhet elő, illetve súlyosbíthatja a konfliktusokat, ami súlyosan veszélyeztetheti a szegénység csökkentését és a fenntartható fejlődést;

Kereskedelem, beruházások és infrastruktúrák

- T. mivel az uniós behozatal csaknem 9%-a Afrikából származik; ennek felét energiatermékek teszik ki, 23%-a gyárilag előállított termék, 11%-a pedig élelmiszer- és mezőgazdasági termék; mivel az EU exportjának 8,3%-a irányul Afrikába, és annak 78%-a munkagépekből, vegyi anyagokból és ipari árucikkekből áll; mivel Dél-Afrika az EU első számú kereskedelmi partnere (import és export); mivel Európa Afrikával folytatott kereskedelme folyamatosan csökken, bár továbbra is az EU Afrika legfontosabb kereskedelmi partnere;

2008. április 23., szerda

- U. mivel az Európai Unió Kína legnagyobb kereskedelmi partnere és a legnagyobb befektető Kínában, mivel továbbá Kína az Európai Unió második legnagyobb kereskedelmi partnere; mivel a Kínával a demokratikus reformokról, az emberi jogok tiszteletben tartásáról és a jogállamiságról folyó párbeszéd nem szorulhat háttérbe a kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok mögött;
- V. mivel Kína az elmúlt néhány évben kirobbanó, átlagosan évi 9%-os gazdasági fellendülést mutatott, és vezető exportáló országgá vált; mivel Kína világgazdasági nagyhatalomként történő újbóli felemelkedése alapvetően megváltoztatta a kereskedelmi folyamatok és a nemzetközi piacok korábbi helyzetét; mivel megjegyzi, hogy e terjeszkedés fenntartása érdekében Kína nettó olajimportőrre és számos más nyersanyag és árucikk nettó importőrévé vált és kereslete nagyfokú áremelkedést idézett elő mindenféle ásványi és mezőgazdasági áru tekintetében;
- W. mivel Kínának jogában áll, hogy az Európai Unióval és tagállamaival jogszerű versenyben fellépjen a nemzetközi piacokon;
- X. mivel Kína gyors gazdasági fejlődése az elmúlt húsz évben általában véve jelentős hatással volt az EU és Kína közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokra: az EU és Kína közötti teljes kétoldalú kereskedelem 1978 óta több mint hatvanszorosára nőtt, és 2005-ben 210 milliárd eurót tett ki; az EU 1980-as évek elején tapasztalható kereskedelmi többlete 2005-ben 106 milliárd eurós deficitre esett vissza, ami az EU legnagyobb kereskedelmi deficitje bármennemű partnerrel, továbbá mára Kína vált az EU második legnagyobb kereskedelmi partnerévé az Egyesült Államok után; 2000-ben az EU kétoldalú piaci hozzáférési megállapodást kötött Kínával, ami lényeges tényezőként játszott szerepet Kínának a WTO-hoz való csatlakozási folyamatában, és ez a csatlakozás több szempontból is megváltoztatta a globális kereskedelmi gyakorlatokat;
- Y. mivel Kína behozatalának mintegy 3,6%-a Afrikából származik, és Afrika a kínai export 2,8%-át fogadja be; mivel Kína Afrikával folytatott kereskedelmének értéke az 1999-es 2 milliárd dollárról hozzávetőleg 39,7 milliárd dollárra nőtt 2005-ben; mivel jelenleg Kína Afrika harmadik legfontosabb kereskedelmi partnere; mivel Afrika egyértelműen Kína gazdasági határává válik, ami nagyon hatékonyan egyesíti a „segítséget olajért” stratégiákat a külpolitikai eszközökkel;
- Z. mivel az Afrika és Kína közötti kereskedelem a becslések szerint az 1995. évi 4 milliárd USD-ről 2006-ban 55 milliárd USD-re nőtt, és Kína azt célozta meg, hogy 2010-re eléri a 100 milliárd USD-t; mivel 2007 májusában a kínai Exim Bank bejelentette, hogy a következő három év alatt 20 milliárd USD-t szándékozik biztosítani a kereskedelem és az infrastruktúra finanszírozására Afrikában; mivel Kína felajánlotta, hogy 2 milliárd USD kedvezményes kölcsönt és 2 milliárd USD kedvezményes vevői hitelt biztosít Afrika számára a következő három évben; mivel Kína megígérte, hogy még jobban megnyitja piacait Afrika előtt, és ennek keretében 190-ről több mint 400-ra növeli a Kínával diplomáciai kapcsolatban lévő, legkevésbé fejlett afrikai országokból Kínába exportált, nullakulcsos tarifális albánásban részesülő cikkeknek a számát, és három-öt kereskedelmi és gazdasági együttműködési övezetet hoz létre Afrikában a következő három év folyamán;
- AA. mivel a WTO-tagság mind az Európai Unió, mind Kína számára számos jogot és kötelezettséget von maga után; továbbá mivel kínai részről e kötelezettségek közül számos kötelezettséget még mindig nem kielégítően alkalmaznak és hajtanak végre;
- AB. mivel Kína afrikai szerepvállalását nemcsak az energia és a nyersanyagok biztosításának, hanem az élelmiszerek biztosításának a szemszögéből is mérlegelni kell, minthogy az ország a jövőben növekvő élelmiszerimporttal számol;
- AC. mivel Európa Afrikához fűződő jövőbeni kapcsolatai a gazdasági partnerségi megállapodások megkötésének sikerétől, illetve kudarcától fognak függeni;
- AD. mivel Kína fejlesztési segély helyett hiteleket ad, ami az afrikai országok nagyfokú eladósodásának veszélyével jár;
- AE. mivel a kínai tevékenységek miatt ismét egyre nagyobb jelentőséget kap az infrastruktúrajavítás és -finanszírozás fontos kérdése Afrikában;

2008. április 23., szerda

- AF. mivel az OECD adatai szerint Afrikában az építési beruházási projektek 50%-át kínai vállalkozók kivitelezik; mivel a kínai projekteken Afrikában gyakran többnyire kínai munkavállalókat foglalkoztatnak;
- AG. mivel Kína a saját munkaerő igénybevételével Afrikában hosszú távon biztosítja a kínai kereskedők afrikai piachoz való hozzáférését, és ezáltal befolyásolja az afrikai nemzetgazdaságokat;
- AH. mivel minden bizonnyal a kínaiak számára is fontos, hogy befektetéseik tekintetében a felelősségteljes kormányzás támogatása révén bizonyos mértékű befektetési és jogbiztonsághoz jussanak a széteső nemzetgazdaságokban;
- AI. mivel az állami tulajdonban lévő kínai vállalkozások nagy kockázatot vállalhatnak az afrikai beruházásokkal; mivel a CNOOC Ltd. kínai energiavállalat bejelentette, hogy 2 270 millió USD-ért 45%-os részesedést vásárol egy nigériai tengeri olajmezőből;
- AJ. mivel Kína 2007-ben létrehozta a China Investment Cooperation Ltd.-t, 200 milliárd USD tőkével, amely jelenleg a világ hatodik legnagyobb független pénzalapja;

Környezetvédelem

- AK. mivel Kína máris a világ legnagyobb széndioxid-kibocsátója, vagy rövidesen azzá válik, és ezeknek a kibocsátásoknak a közvetlen áldozatai a kínai emberek; mivel az EU szintén a világ legnagyobb CO₂-kibocsátói közé tartozik, és az európaiaknak is szembe kell nézniük e kibocsátások következményeivel; mivel a Heiligendammban, 2007-ben a G8+5 csúcstalálkozón tett felajánlások között teljesítménymutatóként szerepel 2050-re a kibocsátások 50%-os csökkentése, és mivel az EU és Kína egyéb célokat is kitűzött a kevesebb kibocsátás és a megújuló energia tekintetében; mivel Afrika az a kontinens, amely az előrejelzések szerint a legtöbbet fog szenvedni a környezeti pusztulás, az erdőirtás és az éghajlatváltozás miatt;
- AL. mivel méltányolandó, hogy Kína csatlakozott a Kyotói Jegyzőkönyvhöz és a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményhez (CITES); mivel Kína értékes szakértelemmel rendelkezik az erdőirtás és az elsvatagosodás elleni küzdelem terén;
- AM. mivel a becslések szerint a különösen veszélyeztetett régiókban, beleértve Közép-Afrikát is, a fakitermelési tevékenységek több mint fele illegális; mivel Kínát vádolják azzal, hogy ő viseli a fő felelősséget az illegális fakitermelés közelmúltbeli növekedéséért világszerte; mivel a becslések szerint az Egyenlítői-Guineából Kínába irányuló faexport 90%-a illegális;

Kormányzás és emberi jogok

- AN. mivel Kína kijelentette, hogy a „békés egymás mellett élés öt elve” a sarokköve a „beavatkozásmentesség” koncepcióján alapuló „önálló és békés külpolitikájának”, amelyet azokban az afrikai országokban, ahol bírálták Kínát, sőt, Kína-ellenes érzéseknek is hangot adtak, nem tekintenek semlegesnek; mivel Zambiában, Nigériában és Etiópiában kínai olajmunkásokat és bányászokat támadtak meg, raboltak el és gyilkoltak meg; mivel Kína azt kívánja, hogy felelős világhatalomként tekintsenek rá, és neki tulajdonítható, hogy befolyását latba vetve arra ösztönözte a szudáni kormányt, hogy fogadja el Dárfúrban az ENSZ–AU vegyes erőket; mivel Kína a Biztonsági Tanács állandó tagjaként kulcsszerepet tölthet be a konfliktusok megelőzésében, a békéltetésben és a megoldásban;
- AO. mivel Kína a bizonyos társadalmi és gazdasági jogokkal és szabadságokkal kapcsolatban elért előrehaladás ellenére továbbra is az alapvető emberi jogok tiszteletben tartásának hiányáról tesz tanúbizonyságot, beleértve az élethez és a tisztességes eljáráshoz való jogot, a szólásszabadságot és az egyesülési szabadságot, valamint egyéb társadalmi, gazdasági és kulturális jogokat, beleértve a munkajogokat is; mivel az emberi jogok tiszteletben tartásának hiánya különösen hangsúlyos a tibetiekkel kapcsolatban; mivel ez érinti a Kínáról külföldön kialakult képet és Kína külföldi fellépését, különösen Afrikában, ahol a fejlődés és a felelősségteljes kormányzás nem haladhat előre a demokratikus elszámoltathatóság, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság nélkül;

2008. április 23., szerda

- AP. mivel méltányolandó, hogy Kína a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmében megfelelt a kimberley-i folyamat tanúsítási rendszere minimális követelményeinek, és iránymutatást készített a faini vállalatok számára a felelős magatartásról;
- AQ. mivel méltányolandó, hogy Kína ratifikálta a korrupció elleni ENSZ-egyezményt, jóllehet a korrupció továbbra is súlyos probléma Kínában, amely drámaian érinti a központi kormányzat által meghatározott politikai célok és normák kezelésének képességét tartományi és helyi szinten; mivel ezek a gyakorlatok hatással vannak az afrikai országokra, ahol Kína és a kínai vállalatok befektetnek, gyakran erősítik a korrupciót és hozzájárulnak a korrump rendszerek gazdagodásához és hatalmon tartásához, aláásva ezáltal a felelősségteljes kormányzást, az elszámoltathatóságot és a jogállamiságot; mivel a korrupció elleni ENSZ-egyezmény szigorú tiszteletben tartása alapvető a felelősségteljes kormányzás, az elszámoltathatóság és a jogállamiság előmozdításához;

Béke és biztonság

- AR. mivel az európai, kínai és más fegyverexportálók gerjesztik a fegyveres konfliktusokat Afrikában, és ezzel súlyosan aláássák a fejlődést; mivel a tagállamokat jogilag még nem kötelezi a fegyverek exportjára vonatkozó EU magatartási kódex, és nem gyakorolnak megfelelő ellenőrzést az Afrikába exportált vagy Afrikán áthaladó tiltott fegyverek felett;
- AS. mivel Kínára, mint a világ egyik legnagyobb fegyverexportőrére és a Biztonsági Tanács állandó tagjára különös felelősség nehezedik;
- AT. mivel hiányzik az átláthatóság a hagyományos fegyverek, valamint a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek kínai exportjával kapcsolatban; mivel az Amnesty International nemrégiben kipellengérezte Kínát amiatt, hogy „veszélyesen megengedő” megközelítést alkalmaz a fegyverexport terén; mivel Kína felelős a konfliktusok által sújtott országokba – az ENSZ-embargót is megszegve Dárfúr, Libéria és a Kongói Demokratikus Köztársaság esetében – irányuló jelentős fegyverszállításokért,
- AU. mivel méltányolandó, hogy a Biztonsági Tanács állandó tagjai közül Kína biztosítja a második legtöbb ENSZ-békefenntartót, és már több mint 3 000 csapatot alkalmazott békefenntartó missziókban Afrikában;
1. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy fokozzák az uniós politikák hatását Afrikában, különösen az ígérek betartásának és a kötelezettségek teljesítésének biztosítása által; ebben az összefüggésben kiemeli a lisszaboni szerződés fontosságát abban a tekintetben, hogy növeli az EU hatékonyságát és következetességét a külkapcsolatokban, megfelelő módon kiterve a fejlesztéssel kapcsolatos kérdésekre és politikákra;
 2. sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki egységes stratégiát válaszul az Afrikában megjelenő adományozók – pl. Kína – által teremtett új kihívásokra, ideértve a különböző tagállamok és uniós intézmények által alkalmazott összehangolt megközelítést; hangsúlyozza, hogy az ilyen válasz nem törekedhet a kínai módszerek és célok lemásolására, mivel azok nem szükségszerűen összeegyeztethetők az uniós értékekkel, elvekkel és hosszú távú érdekekkel; megjegyzi, hogy az ilyen választ az EU-nak be kell építenie az AU-val folytatott párbeszédébe; sürgeti, hogy az EU fejlesztéspolitikai párbeszédet kezdjen Kínával, hogy megvitassák egymással a módszereket és célokat, de az EU-nak továbbra is ki kell tartania a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos saját megközelítése mellett;
 3. sürgeti az EU-t, hogy a más adományozó nemzetekkel való versenyben is tartsa meg a felelősségteljes kormányzás előmozdítása és az emberi jogok tiszteletben tartása iránti magas igényeit; felszólítja az Európai Uniót, hogy ebben a versenyben minőségileg jobb ajánlatokkal pozícionálja magát, mint például modern, az éghajlatot kímélő feldolgozó létesítmények telepítése a nyersanyagok származási országban való feldolgozásához, valamint a helyi munkaerő alkalmazásához és képzéséhez; megjegyzi, hogy az ilyen ajánlatok kidolgozását az EU-nak be kell építenie az Afrikai Unióval (AU) folytatott párbeszédébe, különösen a közös EU–Afrika stratégia és az ahhoz tartozó cselekvési terv végrehajtása során;

2008. április 23., szerda

4. üdvözlöi, hogy Kína anélkül folytat gyakorlati együttműködést az afrikai országokkal, hogy lekezelő magatartást tanúsítana; tudomásul veszi, hogy az ilyen együttműködés pragmatikus természetű; sajnálja ebből a szempontból, hogy Kína együttműködik az afrikai elnyomó kormányokkal; rámutat arra, hogy kívánatos lenne az együttműködéshez politikai feltételeket kötni, valamint hogy az emberi jogoknak és a környezetvédelmi követelményeknek nagyobb szerepet kellene játszaniuk;

5. felszólítja az EU-t és Kínát, hogy afrikai stratégiáikat lehetőség szerint a felelős kötelezettségvállalásra tekintettel vitassák meg, dolgozzák ki és fogalmazzák meg, amely a fenntartható fejlődés előmozdítására és a millenniumi fejlesztési célok követésére irányul; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy építő jellegű párbeszédet alakítsanak ki egy multilaterális keretrendszeren belül a kontinens valamennyi érintett szereplőjével, különösen az AU-val és a NEPAD-dal; ebben az összefüggésben felszólítja az EU-t, hogy biztosítsa, hogy az Afrikai Partnerségi Fórum bevonjon valamennyi fő adományozót és befektetőt, nevezetesen Kínát;

6. sürgeti az EU-t és Kínát, hogy növeljék a NEPAD támogatását, amely a fenntartható fejlesztési stratégia hajtóereje Afrikában, továbbá támogassák az afrikai regionális szervezeteket, az Afrikai Uniót és a Pánafrikai Parlamentet (PAP), az afrikai nemzeti parlamenteket és kormányokat abban, hogy erősítsék vezető szerepüket és részvételüket egy ilyen stratégiában; felhívja az EU-t, hogy segítsen megerősíteni az Afrikában meglévő, arra irányuló kapacitást, hogy biztosítsák az adományozók és a befektetők közötti összhangot, és garantálják, hogy a külföldi beruházások hozzájárulnak a fenntartható fejlődéshez;

7. hangsúlyozza szándékát, hogy a Kínai Nemzeti Népi Kongresszussal, a Pánafrikai Parlamenttel és az afrikai nemzeti parlamentekkel párbeszédet kezdjen a fenntartható fejlődés előmozdítása és az ellenőrzéssel kapcsolatos képességeik fokozása érdekében;

8. felhívja az EU-t, hogy ösztönözze Kínát, hogy vállalja az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagjaként rá háruló feladatokat, ideértve a „védelmezői felelősséget”, ugyanakkor elismeri, hogy Kína afrikai jelenléte önmagában is komoly hatást gyakorol – többek között politikai szempontból is – a fogadó országokra, függetlenül a „be nem avatkozási politikával” kapcsolatos minden szándéktól;

9. felszólítja az EU-t, hogy a Kína által Afrikában kifejtett hatás mérlegelésekor vegye figyelembe az afrikai államok, valamint az Afrikai Unió által kinyilvánított nézeteket, hangsúlyozza, hogy az EU-nak el kellene kerülnie a Kína szerepével kapcsolatos általánosításokat, nyitott és építő jellegű hozzáállással kellene Kínára tekintenie, és nem szabadna arra törekednie, hogy európai mintákat és nézeteket kényszerítsen rá;

Fenntartható fejlődés

10. kéri, hogy közös érdekükben az EU folytassa a párbeszédet Afrika, az EU és Kína között az afrikai igények és az afrikai országok és emberek érdekében azzal a céllal, hogy megvizsgálják a fejlesztési együttműködés hatékonyságát és következetességét, az együttműködés konkrét útjainak feltárásával és partnerségeik bővítésével, elkerülve az elszigetelt fellépéseket; javasolja, hogy az EU, az AU és Kína hozzon létre egy állandó konzultációs testületet, hogy a fejlesztési együttműködés során javítsák a különféle tevékenységek következetességét és hatékonyságát; felszólítja az EU-t, Kínát és Afrikát, hogy hozzanak létre globális keretrendszert a közös kihívásokkal – mint például az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, megújuló energia, mezőgazdaság, víz és egészségügy – kapcsolatos konkrét operatív projektek számára;

11. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az afrikai országokkal való kapcsolataikat azáltal, hogy teljesítik a támogatásokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat, és prioritásként kezelik a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására való törekvéseket; üdvözlöi, hogy az előző évhez képest 2006-ban az EK-támogatás 6%-kal, a 15 tagállam által nyújtott támogatás pedig 2,9%-kal nőtt, de sajnálja, hogy a 15 tagállamból származó, valamennyi régióknak nyújtott ODA-nak a bruttó nemzeti jövedelemhez (GNI) viszonyított aránya a 2005-ös 0,44%-ról 2006-ban 0,43%-ra csökkent; azt is sajnálja, hogy négy tagállamnak nem sikerült tartania 2006-ban a GNI 0,33%-ával egyező egyéni célkitűzést, és még több tagállam ugyanígy sikertelen lett volna ebben, ha az ODA-adatokból le kellett volna vonni az adósságkönnyítést és egyéb olyan tételket, amelyek nem jelentenek rendelkezésre álló forrásokat a fejlődő országok számára;

12. emlékeztet arra, hogy minden fejlesztési politika végső célját – legyen szó az EU vagy a Kína által megvalósított politikáról – a szegénység csökkentésének és felszámolásának kell képeznie;

2008. április 23., szerda

13. felhívja az EU-t, hogy erősítse meg a feltétel nélküli segélyekre vonatkozó kötelezettségvállalásait, és ösztönözze Kínát arra, hogy biztosítson feltétel nélküli segélyeket az afrikai partnereknek, biztosítva, hogy a nemzetközi segélyekhez vagy kölcsönökhöz kapcsolt gazdasági feltételek nem ássák alá a fenntartható fejlődést; ezzel összefüggésben sürgeti az EU-t, hogy vonja be Kínát a helyi afrikai munkaerőpiac bővítésébe, ahelyett hogy kínai munkások ezreit hozza be;
14. felhívja az EU-t, hogy ösztönözze Kínát, hogy használja ki az egészségügy terén meglévő szaktudását a fenntartható fejlődés biztosítása érdekében az afrikai közegészségügyi rendszerek javítására és az Afrikában pusztító, a szegénységhez kapcsolódó járványok – nevezetesen a HIV/AIDS, a malária és a tuberkulózis – leküzdésére irányuló kezdeményezések támogatására;
15. felszólítja az EU-t, hogy folytasson építő jellegű párbeszédet az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága (DAC) keretében a felemelkedőben lévő nem DAC adományozókkal, köztük Kínával abból a célból, hogy a DAC-iránymutatások és előírások vagy azokkal egyenértékű kódexek elfogadására és a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozat elveinek tiszteletben tartására biztassa őket;
16. sürgeti az EU-t, hogy biztassa Kínát egy szakosodott segélyező intézmény létrehozására, amelynek célja a kínai segélyezési szakértelem és függetlenség fokozása, és hogy Kína elkötelezze magát a segélyezési költségvetésre vonatkozó átlátható jelentéstétel mellett; felszólítja az EU-t, hogy kérés esetén segítse Kínát ennek a szakértelemnek a fejlesztésében;
17. arra biztatja az EU-t és az afrikai országokat, hogy hívjanak meg kínai képviselőket a bilaterális és multilaterális adományozói koordinációs üléseken való részvételre;
18. felszólítja az EU-t, hogy biztassa Kínát arra, hogy vegyen részt az afrikai demográfiai helyzettel összefüggő kihívásoknak való megfelelésben: ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy Afrika sok részében nagyobb a népesség növekedési rátája, mint a gazdasági növekedési ráta, és az ennek megváltoztatására irányuló intézkedések közé tartozik a népességgel és fejlődéssel foglalkozó 1994-es nemzetközi konferencia ENSZ-jelentésében említettek szerint a szexuális és reprodukzív egészség javítása;
19. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési célú nemzetközi partnerségeknek a személy-központúaknak kell lenniük, mivel a fenntartható fejlődés csak a civil társadalom részvételével valósulhat meg; hangsúlyozza, hogy a nőket, illetve a kisebbségi és a kiszolgáltatott csoportokat különösen támogatni kell, és értékelni kell a fejlődésben játszott nélkülözhetetlen szerepüket, és hogy az egyesülési szabadság és a szabad és pluralista média alapvető feltételei a fejlődésnek, amelyeket támogatni kell ilyen partnerségek által;
20. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy magas rangú európai kormányzati képviselők jelenléte, látogatásai és párbeszédrendezvényei révén érjenek el nagyobb nyilvánosságot Afrikában és az EU-ban;

Energia és természeti erőforrások

21. úgy véli, hogy megállapítva Kína afrikai elkötelezettségét, nagyobb jelentőséget kell kapnia az Afrikával való együttműködésnek az uniós energia-külpolitika területén; aktív energiapolitikai együttműködést kíván Afrika és az EU között;
22. elismeri a természeti erőforrások átlátható kezelésének fontosságát a bevételek mobilizálásában, lévén ezek alapvető fontosságúak a fejlődéshez és a szegénység enyhítéséhez, mivel biztosítják az ellátás stabilitását és megakadályozzák az erőforrások kapcsán kialakuló konfliktusokat és instabilitást az erőforrásokban gazdag országokban; felszólítja az EU-t, hogy ösztönözze az erőforrásokban gazdag afrikai országokat arra, hogy tartsanak ki a kitermelés ipari átláthatósági kezdeményezése (EITI) mellett azáltal, hogy az EITI számára politikai, pénzügyi és technikai támogatást nyújtanak, többek között azzal a szándékkal, hogy lehetővé tegyék a civil társadalom számára az EITI-ben való szabad és hatékony részvételt; sürgeti az EU-t, hogy tartson fenn aktív kapcsolatot a kínai kormánnyal és a kínai vállalatokkal annak érdekében, hogy ösztönözze azokat az EITI támogatására; felhívja az EU-t az EITI hatáskörének más természeti erőforrásokra, mint például a fára való kiterjesztésének támogatására, továbbá arra, hogy terjessze ki hatáskörét az erőforrásokból fedezett kölcsönök kapcsán a kormányokhoz befolyó bevételekre is;

2008. április 23., szerda

23. rendkívül fontosnak ítéli, hogy az EU felhívjon valamennyi Afrikában működő politikai erőt és nemzetközi befektetőt, hogy tartsák szigorúan tiszteletben a 2002-ben a Világbank által a kitermelő iparágak tekintetében megállapított társadalmi és környezetvédelmi védintézkedési szabályokat;

24. felhívja az EU-t az átláthatóság aktív támogatására, nem csupán a bevételek beszédese, de a természeti erőforrásokból származó bevételekkel kapcsolatos kiadások tekintetében is, a költségvetési átláthatóság javítására irányuló kezdeményezések támogatása által az afrikai országokban; sürgeti az EU-t, hogy támogassa valamennyi adományozó részéről a „felelős kölcsönzést”, amely megkívánja minden olyan erőforrásban gazdag országtól, ahol korábban már jelen volt a nem felelősségteljes kormányzás vagy a korrupció, hogy a bevételekkel való gazdálkodás terén tegyenek konkrét lépéseket a fokozottabb átláthatóság felé a nem humanitárius segítségnyújtásban való részesülés feltételeként; felhívja az EU-t, hogy alkalmazza következetesebben a Cotonou Megállapodás 96. és 97. cikkét az erőforrásban gazdag országokkal szemben, majd ezután kezdjen ezzel párhuzamosan párbeszédet Kínával és más adományozókkal, hogy összehangolt fellépés révén növeljék a megfelelő intézkedések hatékonyságát; hangsúlyozza, hogy az EU-nak jó példával kell elől járnia azzal, hogy saját fejlesztési programjait és projektjeit az átláthatóság és a felelősségteljes kormányzás mintájává teszi;

25. sürgeti az EU-t, hogy emeljen szót az illegális fakereskedelem és az elefántcsont-kereskedelem szigorúbb nemzetközi ellenőrzése mellett; felhívja az EU-t, hogy emeljen szót az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtására, a kormányzásra és a kereskedelemre irányuló EU cselekvési tervben (FLEGT) körvonalazott elvek mellett, valamint biztassa arra Kínát, hogy alkalmazzon hasonló elveket saját afrikai faimportja során, az illegális fakereskedelem megállítására és a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő korai javaslatokat az illegálisan beszerzett faanyagok és fatermékek EU-ba irányuló behozatalának törvényen kívül helyezése céljából annak előmozdítása érdekében, hogy Kína ne illegálisan szerezzen be afrikai fát bútorexportjához; biztatja a Bizottságot, hogy terjessze ki a harmadik országokkal az önkéntes partnerségi megállapodásokról folytatott tárgyalásait; felhívja az EU-t, hogy támogassa a hasonló kezdeményezések, például az afrikai és ázsiai FLEGT-ek megerősítését;

26. felhívja az EU-t, hogy támogassa az energiaforrások kitermeléséről vagy kiaknázásáról szóló, olyan nemzetközi egyezmények megkötését, amelyek rendelkezéseket tartalmaznak azon engedélyezési megállapodások és szerződéses feltételek átláthatóságára vonatkozóan, amelyek meghatározzák a kormányok adóbevételeit, valamint záradékot foglalnak magukban a nyereség egy százalékának a helyi közösségi fejlesztésekben történő befektetéséről;

27. felhívja az EU-t és Kínát, hogy összehangolt fellépéssel kezelje a természeti erőforrások tiltott kereskedelmének problémáját, amelynek magában kell foglalnia annak megállapodás szerinti meghatározását, hogy mi képez „konfliktusban szerepet játszó erőforrást”, és egy nemzetközi szakértői csoport kinevezését, amely multilaterális megközelítéseket dolgoz ki a kérdés kezelésére;

28. felhívja az EU-t és Kínát, hogy a környezeti pusztulás és az éghajlatváltozás kezelésének módszereként, valamint az erőforrások, például az olaj szűkösségével összefüggő konfliktusok megelőzésének módszereként növelje befektetéseit a megújuló energia területén;

Kereskedelem, beruházások és infrastruktúrák

29. rámutat arra, hogy a kereskedelem általános diverzifikálása kulcsszerepet játszik a megbízható gazdasági növekedés biztosításában az afrikai országok számára; hangsúlyozza, hogy az Afrikába irányuló kínai termékexport nem akadályozhatja az afrikai iparágak fejlődését, és nem teheti tönkre ezen iparágak versenyképességét;

30. felhívja az EU-t és Kínához fordul, hogy tegye lehetővé Afrika számára az „áruccsapdából” való kiemelkedést, és a nyersanyagokat szállító régióból a nyersanyagokat feldolgozó és szolgáltatásokat nyújtó régióvá való átalakulást; ebben az összefüggésben sürgeti az EU-t, hogy ösztönözzön minden érintett szereplőt, nevezetesen a tagállamokat és az új adományozókat, mint például Kínát, hogy diverzifikálják a kereskedelmet és a beruházásokat, adjanak át technológiát az afrikaiaknak, szigorítsák meg a tisztességes kereskedelemre vonatkozó nemzetközi szabályokat, terjesszék ki a globális piaci hozzáférést az afrikai termékekre, csökkentsék az Afrikából származó, feldolgozott termékekre alkalmazott vámtarifákat, mozdítsák elő a magánszektor fejlődését és finanszírozáshoz való hozzáférést, támogassák a kereskedelem előmozdítását, ösztönözzék a regionális integrációt Afrikában és segítsék elő az afrikaiak anyaországba történő pénzáttalását;

2008. április 23., szerda

31. felhívja az EU-t, hogy saját közös agrárpolitikájának megreformálásával, valamint az afrikai termékek uniós piacra történő belépésének megkönnyítésével terjessze ki gazdasági befolyását Afrika fejlesztésére; felhívja az EU-t, és Kínához fordul, hogy saját agrárpolitikájának reformjai során erőteljesebben vegye figyelembe az afrikai földművelési ágazat fejlődési lehetőségeit, könnyítse meg az Afrikából származó mezőgazdasági termékek behozatalát, és az agrárkivitel során szigorúan ügyeljen arra, hogy ne veszélyeztesse Afrikában az élelmezést és a foglalkoztatást biztosító mezőgazdasági termelés kiépítését;
32. felszólítja az EU-t és Kínához fordul, hogy erőteljesebben lépjenek fel a tisztességes világkereskedelem érdekében azzal a céllal, hogy elérjék a kereskedelmi és fejlesztési politikák összhangját, jelentősen növeljék a termelők és foglalkoztatottak részesedését a világ árukereskedelmének nyereségéből, bővítsék az afrikai termékek világpiacokhoz való hozzáférését, és csökkentsék az Afrikából származó készárukra kivetett behozatali vámokat; Kína kormányához és az Európai Unióhoz fordul, hogy dolgozzanak ki olyan exportstratégiát, amely nem akadályozza Afrikában az ökológiai és szociális szempontból fenntartható feltételek melletti ártermelést;
33. Kínához fordul, hogy a hitelek nyújtása során vegye figyelembe azokat a tapasztalatokat, amelyek sok fejlődő ország adósságválságának kialakulásához vezettek, és ne ismétlje meg a hitelezők korábbi hibáit;
34. üdvözli a Kína által a WTO és a nemzetközi közvélemény nyomására a szociális jogszabályok és a munkavállalói jogok 2008. január 1-jétől kezdődő javításának irányába tett lépéseket, és hangsúlyozza, hogy a szigorúbb szociális törvényeknek Kínában pozitív hatással kell lenniük Kína afrikai fellépésének módjára;
35. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Afrika kialakítsa saját Kína-stratégiáját; megállapítja, hogy egy ilyen stratégia igen nagy jelentőségű a Kína és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok kölcsönösségének fokozásában; hangsúlyozza, hogy e stratégiának az afrikai munkavállalók Afrikában megvalósuló kínai projektekben való fokozottabb részvételére, Kína részéről a technológiatranszfer tekintetében tanúsított fokozottabb hajlandóságra, továbbá olyan tipikus afrikai exporttermékek, mint a kávé, a kakaó és a bőráruk kínai piacra való könnyebb bejuttatására kell összpontosítania;
36. javasolja a Bizottságnak, hogy a Kínával a partnerségi és együttműködési megállapodás (PEM) új kereskedelmi fejezetéről folytatott, folyamatban lévő tárgyalások keretében tegyék kötelezővé az ILO alapvető munkaügyi normáit, a vállalatok társadalmi és környezetvédelmi felelősségét, a társadalmi és környezetvédelmi dömping elleni rendelkezéseket, az ILO tisztességes munkára vonatkozó ajánlásait, továbbá a nemzetközi emberi jogi egyezségokmányokból eredő követelmények tiszteletben tartását;
37. hangsúlyozza a helyi munkaerő tisztességes pénzügyi feltételek melletti alkalmazásának jelentőségét az infrastrukturális és üzemelepitési beruházások megvalósítása során; a foglalkoztatottak képzésében való erőteljesebb szerepvállalást ajánl ösztöndíjak és a körkörös migráció keretében; a részben magasan képzett afrikai diaszpóra erőteljesebb bevonását és a külföldön élő afrikaiak Afrikába történő pénzügyi átutalásainak megkönnyítését ajánlja;
38. tudomásul veszi az információs és kommunikációs technológia (IKT) által általában véve a növekedés, a versenyképesség és a munkahelyteremtés támogatásában játszott, igen pozitív szerepet; ajánlja a Bizottság számára, hogy a meglévő afrikai és európai programjaiban helyezzen erőteljesebb hangsúlyt a KKV-k IKT-kapacitásának az állami és a magánszféra közötti partnerségek útján történő kiépítésére, annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények és a politikák a beruházások, az innováció és a technológiatranszfer előmozdítását szolgálják;
39. felhívja az EU-t és Kínát, hogy támogassák az AU-t és a NEPAD-ot környezeti hatásvizsgálatok elvégzésében, és értékeljék az Afrikában megvalósuló külföldi beruházási projektek szegénység enyhítésével kapcsolatos lehetséges hatásait, különösen az energia és az infrastruktúra terén, ugyanakkor dolgozzanak ki egy átláthatóbb rendszert a szerződések odaítélésére és a közpénzek elköltésére vonatkozóan; kiemeli az afrikai országokban az áruk közelmúltbeli áremelkedéséből, az energia-kitermelésből, valamint a külföldi tőkemozgásokból származó nyereségek állami szintű elköltése hosszú távú megtervezésének fontosságát, és azt ajánlja az Európai Uniónak és Kínának, hogy ebben az értelemben támogassák célzottan a megfelelő közigazgatási kompetencia kiépítését;
40. felhívja az EU-t, hogy Afrikában vegyen részt Kínával közös projektekben az energiakutatás, a szállítás és az infrastruktúrák területén, azzal a céllal, hogy az AU-val és a NEPAD-dal közösen kidolgozzák a részvétel és a befektetés közös szabályrendszerét;
41. felhívja az EU-t és Kínát, hogy ruházzon be az afrikai képzésbe és az oktatásba, mivel a képzett munkások alkotják egy függetlenebb fejlődés pilléreit;

2008. április 23., szerda

42. felhívja az EU-t, hogy lépjen túl a jelenlegi EU–Afrika üzleti fórumon, és dolgozzon ki következetes cselekvési tervet az Afrikában megvalósuló európai befektetések ösztönzése és diverzifikálása érdekében;

43. elismeri, hogy Afrikában az európai gazdasági beruházások versenyhátrányt szenvednek a kínai projektek és a kínai kormány (vagy teljesen állami tulajdonban lévő vállalatok) által tett ajánlatok nyílt vagy rejtett támogatása, illetve a társadalmi és gazdasági normákból eredő magasabb költségek miatt, amelyek a kínai versenytársakat nem érintik, továbbá a kötött kínai támogatásnak köszönhetően, amely megakadályozza, hogy a kínai támogatásból finanszírozott projektekhez európai vállalkozások is csatlakozzanak, valamint az európai vállalatok részéről a finanszírozási és beruházási kockázatfedezési eszközökhöz való korlátozott mértékű hozzáférésnek köszönhetően;

Környezetvédelem

44. felhívja a figyelmet Kína afrikai jelenlétének környezeti hatásaira; sürgeti Kínát, hogy folytasson környezetvédelmi szempontból felelősségteljes magatartást mind Kínában, mind Afrikában;

45. felhívja az EU-t, hogy ösztönözze a kínai exporthitel-ügynökségeket, többek között az Exim Bankot, hogy az afrikai infrastruktúraprojektek (például gátak, utak és bányák) tekintetében rendszeresen végezzenek környezeti hatásvizsgálatokat;

46. üdvözlöi a Bizottság kezdeményezését, hogy indítsanak el egy globális éghajlat-változási szövetséget a legkevésbé fejlett országokkal (LDC) és a fejlődő kis szigetállamokkal (SID) együtt, amely különösen az éghajlat-változáshoz való alkalmazkodás terén növelné az együttműködést; felhívja az EU-t, hogy kérje fel Kínát a szövetség munkatervének fő területein való részvételre, mint például a katasztrófakockázat csökkentéséről és az „éghajlatálló” fejlesztésről folyó párbeszédben, amely kritikus fontosságú együttműködési területeket érint, tekintettel Kína, mint jelentős afrikai adományozó és befektető pozíciójára, amely gyakran nagyléptékű infrastrukturális projektekbe fektet be, amelyek rendszerint különösen érzékenyek lehetnek az éghajlatváltozásra;

47. szorgalmazza az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás finanszírozásának növelését is, egy olyan rendszernek megfelelően, amelyben a hozzájárulási kötelezettség egyaránt függ a múltbeli kibocsátásoktól és a gazdasági kapacitástól, és amelyben a pénzeszközöket nem fordíthatják a meglévő támogatási költségvetési tételektől eltérő célokra; ebben az összefüggésben sürgeti az EU-t, hogy a pénzügyi források és befektetések biztosítása terén emeljen szót az összehangoltabb és kiegészítő jellegű nemzetközi fellépés mellett az afrikai enyhítő és alkalmazkodási intézkedések támogatása érdekében, különösen a megfelelő, előrelátható és fenntartható pénzügyi forrásokhoz való jobb hozzáférés formájában, a segélyhez való alkalmazkodás költségeinek meghatározása során a kapacitásépítéshez nyújtott pénzügyi és technikai támogatás formájában, hogy segítsenek meghatározni ennek pénzügyi szükségleteit, valamint új és további források biztosítása formájában, beleértve a hivatalos és koncesszionális finanszírozást; sürgeti, hogy minden pénzügyi ellátás minimális bürokrácia mellett legyen hozzáférhető; kitart amellett, hogy meg kell valósítani az eredmények hatékony nyomon követését;

48. felhívja az EU-t, hogy folytasson többoldalú megbeszéléseket az AU tagállamaival és Kínával, valamint a civil társadalommal a környezet pusztulása és az éghajlatváltozás jelentette globális fenyegetésről, és mozdítsa elő a részt vevő felek konferenciája (COP-13) alkalmából Balin, 2007. december 15-én aláírt Bali Cselekvési Tervet a 2012 utáni keretrendszer érdekében;

49. felhívja az EU-t, hogy járjon élen az éghajlatváltozás enyhítésében egy „katasztrófa-program” elindításával, amely a meglévő segélyezési költségvetési tételeken túlmenően, nagyléptékű pénzügyi támogatást biztosítana a zöld energetikai technológiák fejlesztéséhez és bevezetéséhez mind a felemelkedőben lévő gazdaságokban, mind a fejlődő országokban, felismerve mindazonáltal ezek eltérő szükségleteit; külön felhívja az EU-t, hogy biztosítson finanszírozást ahhoz, hogy lehetővé tegye az olcsó, környezetkímélő technológiák afrikai országoknak való átadását; felismerve, hogy a technológiaátadás finanszírozásának növelése kulcsfontosságú lépés ahhoz, hogy megállapodás szülessen 2009-re a 2012 utáni globális éghajlat-változási keretrendszerrel;

50. sürgeti, hogy az EU és Kína a Bali Cselekvési Terv iránymutatásának megfelelően biztosítsa, hogy projektjei – különösen az energiakutatás – Afrikában környezetileg fenntarthatók és a Bali Cselekvési Tervvel összeegyeztethetők legyenek;

2008. április 23., szerda

51. elismeri, hogy a nyugati kereskedelem és fogyasztás is felelős az afrikai természeti erőforrások iránti növekvő kínai kereslet megteremtéséért, valamint a fejlődő országokban a szennyező iparágak „kiszervezésének” következtében növekvő CO₂-kibocsátásért; felhívja az EU-t, hogy vesse fel a kereskedelemmel és éghajlattal kapcsolatos igazságosság kérdését a Kínával és Afrikával folytatott háromoldalú együttműködés napirendjének részeként; felszólítja továbbá az EU-t, hogy erősítse a szociális és környezeti szempontból felelős fogyasztás előmozdítását célzó intézkedéseket (beleértve a termékcímkézést, amely a termék teljes életciklusára nézve, a természeti erőforrások kitermelésétől a termelésen át a szállításig kimutatja a környezeti hatást);

52. sürgeti az EU-t, hogy emeljen szót a nagyobb, különösen Kínával való nemzetközi együttműködés mellett, az alkalmazkodási intézkedések sürgős végrehajtásának támogatása érdekében, nevezetesen veszélyeztetettségi értékeléseken, az intézkedések prioritizálásán, a pénzügyi szükségletek értékelésén, a kapacitásépítésen és válaszadási stratégiákon, az alkalmazkodási intézkedések ágazati és nemzeti tervezésbe való beépítésén, konkrét projekteken és programokon, az alkalmazkodási intézkedések végrehajtását ösztönző eszközökön keresztül és az éghajlatra rugalmasan reagáló fejlődést lehetővé tevő egyéb módszerekkel, figyelembe véve az éghajlatváltozás káros hatásaira érzékeny fejlődő országok, mint például az afrikai országok sürgős és közvetlen szükségleteit, amelyeket különösen sújt az aszály, az elsivatagosodás és az árvizek;

53. felszólítja az EU-t, hogy erősítse a párbeszédet Afrikával és Kínával, és alakítson ki közös megközelítéseket az olyan globális környezeti problémák kezelésére, mint például az erdőirtás, az elsivatagosodás és a fragmentáció, a biodiverzitás és a talaj termékenységének hanyatlása vagy elvesztése, valamint a levegő- és vízszennyezés; felhívja az EU-t, hogy támogassa az energiahatékonyságot, a zöld technológiákat, a kockázatkezelést és a korai előrejelző kapacitásokat, valamint a felelős iparosítást és fogyasztást;

Felelősségteljes kormányzás és emberi jogok

54. sürgeti a kínai hatóságokat, hogy afrikai kapcsolataikban tartsák tiszteletben a demokrácia, a felelős kormányzás és az emberi jogok alapelveit;

55. felhívja az EU-t, hogy cselekedjen összhangban saját értékeivel, elveivel és a Cotonoui Megállapodásban vállalt kötelezettségeivel azon afrikai kormányokkal való kapcsolataiban, amelyek akadályozzák a demokráciát és megsértik az emberi jogokat, továbbá tagadja meg e kormányoktól a támogatások ellenőrzését, a költségvetési támogatásokat vagy a beruházásokat; sürgeti az EU-t annak biztosítására, hogy ilyen esetekben a humanitárius és egyéb támogatások nyújtása a helyi civil szervezeteken keresztül történjen és segítse az ilyen szervezeteket kapacitásuk megerősítésében; felszólítja az EU-t, hogy sürgesse a nemzetközi emberi jogi ENSZ-egyezmények, egyezségokmányok és eszközök hatálya alá tartozó más nagy adományozókat, például Kínát, hogy cselekedjen hasonlóan;

56. hangsúlyozza, hogy a szuverenitás, a tulajdon és a kiegyenlítés elveinek fontossága dacára, az elnyomó rendszerek által nem megfelelően kormányzott afrikai országokban „feltétel nélkül” megvalósított kínai beruházások hozzájárulnak ahhoz, hogy állandósuljanak az emberi jogokkal való visszaélések, és tovább késleltetik a demokratikus előrehaladást, és akadályozzák a felelősségteljes kormányzás elismerését, beleértve a jogállamiságot és a korrupció ellenőrzését; e tekintetben rámutat a felelősségteljes kormányzást, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletben tartását Afrikában előmozdító kormányoknak, intézményeknek és civil társadalmi szereplőknek – úgymint a nemzeti parlamentek, többpártrendszerek, fejlesztési és emberi jogi szervezetek, a szabad média és korrupcióellenes szervezetek stb. – nyújtott nagyobb uniós támogatás fontosságára;

57. felhívja az EU-t, hogy kérjen arra minden adományozó és kedvezményezett országot, hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi pénzügyi intézmények (IFI) által megállapított iránymutatásokat és átláthatósági szabályokat; sürgeti az EU-t, hogy győzze meg a kínai hatóságokat arról, hogy bátorítsák a nemzeti bankokat az „Equator-elvek” alkalmazására a társadalmi és környezetvédelmi szabványok tekintetében;

58. sürgeti az EU-t, hogy ösztönözze Kínát a megvesztegetés elleni OECD-egyezmény rendelkezéseinek önkéntes elfogadására, valamint ezen egyezmény nem csupán Kínában, hanem Kína afrikai országokkal való kapcsolataiban történő végrehajtásának biztosítására;

59. felhívja az EU-t, hogy biztassa az összes tagállamot és Kínát arra, hogy vegyenek részt a jelenlegi globális kezdeményezésekben, amelyek az ENSZ korrupcióellenes egyezménye V. szakaszának keretében a javak visszaszerzésének megkönnyítésére irányulnak, beleértve a közös kezdeményezést az ellopott javak visszaszerzéséért (STAR), amelyet nemrégiben indított el a Világbank és az ENSZ Kábítószerügyi és Büntülődzési Hivatala (UNODC);

2008. április 23., szerda

60. felszólítja az EU-t, hogy biztassa Kínát az általa még nem elfogadott ILO-egyezmények ratifikálására és végrehajtásuk biztosítására minden fejlődő országban, ahol kínai befektetés, vállalatok, szakértők vagy munkavállalók vannak jelen, különösen Afrikában;

61. felhívja az EU-t, hogy ösztönözze nemzetközi és jogilag kötelező érvényű magatartási kódexek kidolgozását a felelősségteljes kormányzással, a biztonságos és méltányos munkafeltételekkel, a vállalati társadalmi felelősséggel és a környezetvédelmi gyakorlatokkal kapcsolatban, valamint támogassa a vállalati elszámoltathatóságot;

Béke és biztonság

62. felhívja az EU-t, hogy fegyver kiviteli magatartási kódexét tegye jogilag kötelező erejű eszközzé;

63. felhívja az EU-t, hogy bátorítsa Kínát arra, hogy növelje nemzeti fegyver kiviteli ellenőrzési rendszerének átláthatóságát, különösen azáltal, hogy biztosítja a kivitelekéről történő teljes jelentéstételt a hagyományos fegyverek kiviteléről szóló ENSZ-nyilvántartás számára, és javítja fegyver kiviteli ellenőrzési szabályait annak érdekében, hogy megakadályozza az olyan – különösen afrikai – országokba és régiókba irányuló fegyverszállítást, ahol rendszeresen megsértik a nemzetközi emberi jogi és humanitárius jogszabályokat;

64. felhívja az EU-t a Kínával szembeni fegyverembargó fenntartására mindaddig, amíg Kína fegyvereket exportál olyan fegyveres erőknek és fegyveres csoportoknak – sok esetben afrikai országokba –, amelyek konfliktusokat táplálnak és tartanak életben, és súlyos emberi jogi visszaéléseket követnek el;

65. felhívja az EU-t és Kínát arra, hogy függesszék fel az azokkal a kormányokkal folytatott fegyverkereskedelmi ügyleteket, amelyek emberi jogi visszaélésekért felelősek, konfliktusok részesei vagy a háború küszöbén állnak, úgymint Kenya, Zimbabwe, Szudán, Csád, a Kongói Demokratikus Köztársaság, Etiópia, Eritrea és Szomália; felhívja az EU-t és Kínát, hogy állítsák le, akadályozzák meg és tiltsák meg a fegyverek olyan fegyveres, nem állami szereplők számára történő átadását, amelyek veszélyeztetik az emberi jogokat, a politikai stabilitást és a fenntartható fejlődést az afrikai kontinensen;

66. felhívja az EU-t, hogy továbbra is támogassa a jogilag kötelező érvényű, ENSZ-szinten megtárgyalt nemzetközi fegyverkereskedelmi egyezményt valamennyi hagyományos fegyver tekintetében;

67. felhívja az EU-t és Kínát, hogy támogassák az olyan afrikai vezetésű kezdeményezéseket, mint például egy készenléti erő, és a regionális szervezetek mint biztonsági pillérek használata;

68. felhívja az EU-t, hogy ösztönözze Kínát, hogy továbbra is fokozza részvételét az ENSZ és az Afrikai Unió afrikai békefenntartó misszióiban, és – szükség esetén és az ENSZ-felhatalmazásokkal összhangban – e hozzájárulást bővítsé ki harci egységek rendelkezésre bocsátásával is;

69. felszólítja az EU-t, hogy vonja be Kínát az emberi biztonság közös megközelítéseinek kidolgozásába, nevezetesen a hagyományos leszerelés, a leszerelés, demobilizáció és reintegráció (DDR), a fegyverek nyomon követhetősége, az aknamentesítés és a biztonsági szektor reformja (SSR) területén; sürgeti a nem hagyományos biztonsági kérdésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalást, mint például a természeti katasztrófák megelőzése, éghajlati vagy gazdasági menekültek, lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és migránsok, kábítószerek és fertőző betegségek;

*

* *

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kínai Népköztársaság kormányának és a Kínai Nemzeti Népi Kongresszusnak, az Afrikai Uniónak, a NEPAD-nak, a Páneurópai Parlamentnek és a FOCAC-nak.